

prima instanță: D. Dubcovețchi
(Judecătoria Slobozia)
instanța de apel: A. Minciuna, Iu. Cotruță, L. Popova
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-2204/17

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova
Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Popescu Marcel în interesele lui Ciobanu Veaceslav,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cojuhari Nicolae împotriva lui Ciobanu Veaceslav cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Ciobanu Veaceslav cu menținerea hotărîrii Judecătoria Slobozia din 02 decembrie 2016 și împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 privind respingerea cererii de suspendare a procesului,

c o n s t a ț ă:

La 01 februarie 2016 Cojuhari Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciobanu Veaceslav cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 22.02.2013 a transmis cu titlu de împrumut lui Ciobanu Veaceslav suma de 10 000 lei, pe un termen de 2 luni, iar la data de 26.03.2013 - suma de 50 000 lei, pe un termen de 3 luni. Drept dovadă a încheierii actelor juridice, au fost întocmite 2 recipise.

La dată scadentă, 22.04.2013 și respectiv la 26.06.2013, pîrîtul nu a restituit datoria.

La 15.01.2016 a expediat pîrîtului 2 somații în formă scrisă, prin care i-a cerut restituirea împrumutului în termen de 10 zile, din momentul recepționării somațiilor.

Solicită reclamantul încasarea din contul pîrîtului în beneficiul său a datoriei cu titlu de împrumut în sumă de 60 000 lei, dobînda de întîrziere în sumă de 27 576,85 lei, cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 2627,30 lei.

La data de 21.09.2016 reprezentantul reclamantului a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitînd pe lîngă datoria de bază și încasarea dobînzii de întîrziere în sumă de 36591,60 lei în temeiul art. 619 Cod civil.

La data de 08.11.2016, reclamantul a majorat pretențiile și a solicitat încasarea dobînzii de întîrziere în sumă de 38071,09 lei, care s-a format din suma de 31539,04 lei pentru suma neachitată de 50000 lei și suma de 6532,05 lei pentru nerambursarea sumei de 10000 lei.

Prin urmare, solicită reclamantul încasarea din contul pîrîtului a datoriei în sumă de 60000 lei, dobînzii de întîrziere în sumă de 38071,09 lei și a cheltuielilor

de judecată formate din 2942 lei taxa de stat și 3000 lei cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea judecătoreiei Slobozia din 02 decembrie 2016 acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat din contul lui Ciobanu Veaceslav în beneficiul lui Cojuhari Nicolae datoria în sumă de 60 000 lei, dobânda de întârziere în sumă de 38 071,04 lei , și cheltuielile de judecată în sumă de 5942 lei.

Ciobanu Veaceslav a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 a fost respinsă cererea depusă de Ciobanu Veaceslav privind suspendarea procesului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 a fost respins apelul declarat de Ciobanu Veaceslav și menținută hotărârea primei instanțe.

La 18 iulie 2017 avocatul Popescu Marcel, în interesele lui Ciobanu Veaceslav, a declarat recurs împotriva deciziei și încheierii instanței de apel din 10 mai 2017, solicitând casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

Recurentul a invocat precum că dînsul împreună cu soția sa au restituit toate împrumuturile primite de la Cojuhari Nicolae, în prezent neavînd nici o datorie față de reclamant.

Susține că prin ordonanța șefului adjunct a Secției Urmărire Penală a Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă din 11.11.2016 a fost începută urmărirea penală în baza art. 190 alin. (4) Cod Penal la plîngerea sa pentru a se lua măsuri față de Cojuhari Nicolae, care prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit de la el o sumă de 355 000 lei. Ulterior, la data de 09.11.2014 Cojuhari Nicolae a încheiat contracte de împrumut cu dînsul și soția sa, adresîndu-se mai apoi în judecată cu acțiune de restituire a banilor.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura s. Rîșcani din 29.09.2016 a fost clasată cauza penală.

Prin încheierea Judecătoreiei Rîșcani din 29.12.2016 a fost admisă plîngerea depusă de avocatul Popescu în interesele petiționarilor Ciobanu Veaceslav și Ciobanu Zinaida, declarate nule ordonanțele procurorului din 29.09.2016 și 13.10.2016, fiind dispusă reluarea urmăririi penale și obligarea procurorului de a lichida încălcările aduse.

Invocă recurentul că avînd în vedere că cauza penală este conexă cu cauza civilă din speță și care nu poate fi finalizată înainte de soluționarea cauzei penale, instanța de judecată este în drept să suspende procesul în cauza civilă pînă la soluționarea cauzei penale.

Menționează recurentul că reclamantul prin cererea de chemare în judecată a indus în eroare instanța de judecată referitor la existența cărorva datorii. Susține că la data de 22.02.2013 nu a primit de la intimat careva sume de bani și nici nu a întocmit vreo recipisă la acea dată. Nici la data de 26.03.2013 nu fost întocmit nici un contract de împrumut. A împrumutat de la intimat alte sume de bani în altă perioadă pe care le-a restituit.

Recurentul în prima instanță a solicitat numirea unei expertize grafologice referitor la autenticitatea semnăturilor aplicate pe recipisele din 22.02.2013 și 26.03.2013, însă care au fost ignorate de instanță.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 18 iulie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de avocatul Popescu Marcel în interesele lui Ciobanu Veaceslav în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Popescu Marcel în interesele lui Ciobanu Veaceslav nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Popescu Marcel în interesele lui Ciobanu Veaceslav.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Popescu Marcel în interesele lui Ciobanu Veaceslav se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru